

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2316/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ана Станковић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 598/21 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 598/21 од 16.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 598/21 од 16.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 83/2020 од 24.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени на солидарну исплату износа од 58.865,00 динара, на име посеченог а неплаћеног храстовог и церовног огревног и техничког дрвета на катастарским парцелама .., .. и .. КО ..., са законском затезном каматом од 20.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженима трошкове парничног поступка у износу од 132.750,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 598/21 од 16.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 83/20 од 24.03.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, са позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато се Врховни касациони суд, одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП, није упуштао у

разматрање тужиочевих навода о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Ценећи преостале наводе ревидента, Врховни касациони суд је закључио да не постоји ни један од разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП да би се у овом спору дозволило одлучивање о посебној ревизији. У спорном грађанско-правном односу странака нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу остварења равноправности грађана, а ни ревизијом се не указује на њихово постојање и потребу да се она размотри. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би оправдавале одлучивање о тужиочевој посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Решење истог другостепеног суда којим је у овом поступку укинута претхода првостепена пресуда и предмет враћен нижестепеном суду на поновно суђење не представља потврду о неуједначеној судској пракси.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог Закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности), ревизија није дозвољена.

Због тога је, на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић